

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/2574
van het repertorium

Nr. 1141 P 2001
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen,
12de kamer,
recht doende in Correctionele zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN :

1. landbouwer
geboren te op
wonende te

2. zonder beroep
geboren te op
wonende te

- beklaagden

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

dagvaarding d.d. 29.09.1998 :

te _____, op hiernavermelde data :

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede,

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedaan

en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te _____

_____, gekadastraerd als _____

_____, met een globale oppervlakte van 55a 23 ca, ei-

gendom van eerste verdachte,

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven,

A. tussen 1 augustus 1990 en 13 mei 1997, op niet nader te bepalen data, te hebben uitgevoerd

B. tussen 13 mei 1997 en datum der onderhavige dagvaarding te hebben instandgehouden,

in casu een koestal met geïncorporeerde woning met afmetingen 50m op 25m met gevels in silexplaten en aegexwandplaten en een dak in asbestcement golfplaten.

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking.

Nr. _____ overgeschreven (volgens neergelegd dubbel) te
 hypotheekkantoor _____ op 20 oktober 1998
 kosten 1.545 frank
 de hypotheekbewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan
 ingevolge schenking (man) akte notaris

dagvaarding d.d. 28.01.2000 :

Beklaagd van :

te op hierna vermelde data :

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25 maart 1997 strafbaar gesteld bij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996.

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de eerste en de tweede

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedaan

en of die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed belegen te

gekadastraerd als

met een globale oppervlakte van 55a 23ca, eigendom van eerste verdachte, de hierna vermelde werken in art. 42 omschreven (voorheen artikel 44 van de wet van 29 maart 1962).

A. tussen 28 oktober 1998 en 1 januari 1999, op niet nader te bepalen data, te hebben uitgevoerd

B. tussen 1 januari 1999 en datum van onderhavig bevel tot dagvaarding, te hebben in stand gehouden,

in casu het heroprichten van een woongedeelte dewelke is geïncorporeerd in een koestel met afmeting 50m op 25m, ondermeer vernieuwen van dak en plafond, heroprichten van metselwerk, pleisterwerk en vloeren.

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking.

Nr. overgeschreven (volgens neergelegd dubbel) te
 hypotheekkantoor op 14 februari 2000
 kosten 3.210 frank
 de hypotheekbewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan
 ingevolge schenking (man) akte notaris

Gelet op het hoger beroep ingesteld op

- 7 mei 2001 door beide beklaagden tegen al de beschikkingen
- 7 mei 2001 door het OPENBAAR MINISTERIE tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door één rechter op 4 mei 2001 door de correctionele rechtbank van Tongeren, 14de kamer, dewelke als volgt heeft beslist :

Werkt het tussenvonnis van 23 juni 2000 uit.

Verbeter en verduidelijkt de toelichting naar tijdsduur in die zin dat zij voor de feiten vermeld in de eerste dagvaarding de perioden betreft:

- (a) tussen 1 augustus 1990 en 13 mei 1991 voor de oprichting van de koeienstal met geïncorporeerde woning, en
- (b) tussen 13 mei 1991 en 29 september 1998 voor de instandhouding ervan.

Verbeter en verduidelijkt de toelichting naar tijdsduur in die zin dat zij voor de feiten vermeld in de tweede dagvaarding de perioden betreft:

- (a) tussen 28 oktober 1998 en 1 januari 1999 voor de heroprichting van de koeienstal met geïncorporeerde woning (na de brand), en
- (b) tussen 1 januari 1999 en 28 januari 2000 voor de instandhouding ervan.

Verklaart de aldus verbeterde en verduidelijkte toelichting voor beide beklaagden bewezen.

Veroordeelt eerste beklaagde hiervoor tot een enkele geldboete van 250 (tweehonderd vijftig) BEF, verhoogd met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 50.000 (vijftigduizend) BEF of een vervangende gevangenisstraf van 50 dagen.

Gelast het volledig uitstel van de tenuitvoerlegging van deze straf gedurende een proeftermijn van een jaar.

Verplicht hem bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van 10 (tien) BEF, verhoogd met 1990 opdecimen (x 200) en gebracht op 2.000 (tweeduizend) BEF.

Veroordeelt tweede beklaagde hiervoor tot een enkele geldboete van 250 (tweehonderd vijftig) BEF, verhoogd met 1990 opdecimen en aldus gebracht op 50.000 (vijftigduizend) BEF of een vervangende gevangenisstraf van 50 dagen.

Gelast het volledig uitstel van de tenuitvoerlegging van deze straf gedurende een proeftermijn van een jaar.

Verplicht haar bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van 10 (tien) BEF, verhoogd met 1990 opdecimen (x 200) en gebracht op 2.000 (tweeduizend) BEF.

Beveelt beiden beklaagden hoofdelijk de plaats, gelegen te
op het kadaster bekend onder:

groot 55 a 23 ca, in de oorspronkelijk
oestand te herstellen door binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de da-
tum van dit vonnis de koeienstal met geïntegreerde woning te slopen.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in
de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de
uitvoering ervan kan voorzien. De stedenbouwkundige inspecteur die het vonnis uit-
voert, is dan gerechtigd om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling
van de plaats te verkopen, te vervoeren en te verwijderen. Beklaagden die in gebreke
blijven, zijn dan verplicht alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de
verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat,
opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter
in de burgerlijke rechtbank.

Verbeurt bovendien een dwangsom van 1.000 (duizend) BEF voor beide
beklaagden tezamen per dag vertraging in de uitvoering van het herstel van de plaats
in de oorspronkelijke toestand binnen de voormelde maximale termijn.

Veroordeelt tenslotte beide beklaagden hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering,
in het totaal begroot op 6.715 BEF, voor ieder van hen verhoogd met de forfaitaire
kostenvergoeding van 1.000 (duizend) BEF. Hierin zijn de kosten nog niet begrepen
van de inschrijving van dit vonnis op de kant van de overschrijving van de titel van ver-
krijging. Deze kosten zijn eveneens kosten van de strafvordering ten laste van beide
beklaagden hoofdelijk.

Zegt dat van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uit-
treksel uit dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van be-
klaagden bevat, het beschikkend gedeelte van dit vonnis, alsook de vermelding van de
rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal stellen van de hypotheekbe-
waarder.

Hiertoe bevestigt de griffier die dit vonnis ondertekent dat de identiteit van beklaagden
overeenstemt met het uittreksel uit de akten van de burgerlijke stand en uit het bevol-
kingsregister.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusies en stukken;

Overwegende dat, gelet op de gewijzigde samenstelling van de zetel van dit Hof van beroep, de zaak hernomen werd op de terechtzitting van 23 maart 2005;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten der tenlastelegging dienen te worden gepreciseerd in de tijd als volgt:

voor de eerste dagvaarding (van 29/9/98):
sub A: tussen 1 augustus 1990 en 13 mei 1991, op niet nader te bepalen data,
sub B: vanaf 13 mei 1991 tot 29 september 1998,
voor de tweede dagvaarding (van 28/1/2000):
sub A: tussen 28 oktober 1998 en 1 januari 1999, op niet nader te bepalen data,
sub B: vanaf 1 januari 1999 tot 28 januari 2000,

Dat verder de feiten van de tenlastelegging dienen geactualiseerd te worden aan het decreet van 18 mei 1999;

Dat bijgevolg de tenlastelegging dient gepreciseerd te worden door aanvulling met de woorden:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003";

Dat de beklaagden van deze precisering en actualisering in kennis gesteld werden ter

terechtzitting van dit Hof van 23 maart 2005 en dat zij zich daarop hebben kunnen verdedigen, de feiten voorwerp van de strafvervolgning uitmakende, daardoor niet gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de verjaringstermijn van de strafvordering met betrekking tot het feit van de tenlastelegging sub A in de eerste dagvaarding (van 29/9/98) en zoals gepreciseerd in de tijd intussen is ingetreden, derwijze dat de strafvordering met betrekking tot dat feit vervallen is door verjaring;

Overwegende dat voor de feiten van de instandhouding, zoals voorzien in de beide dagvaardingen telkens sub B, de strafsanctie niet geldt overeenkomstig artikel 146 van het Decreet Ruimtelijke Ordening zoals gewijzigd, vermits het perceel waarop de bouwwerken worden in stand gehouden gelegen is in een agrarisch gebied, deze stedenbouwkundige omschrijving geen ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmakende;

Overwegende dat de schuld van de beklaagden aan het hen ten laste gelegde feit sub A in de tweede dagvaarding (de wederrechtelijke heropricting tussen 28 oktober 1998 en 1 januari 1999 op niet nader te bepalen data) bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat beklaagden, die niet weerleggen dat die bouwwerken vergunningsplichtig waren, met betrekking tot deze feiten in geen geval nog ernstig kunnen voorhouden te goeder trouw te zijn geweest en slachtoffer te zijn geweest van een onoverwinnelijke dwaling ingevolge de houding van de overheid;

Dat immers in die periode de administratieve discussie in volle hevigheid woedde met betrekking tot de basisbouwwerken van 1990/1991 en dat zelfs het college van burgemeester en schepenen op 24 augustus 1998 een weigering van bouwvergunning had afgeleverd en dat trouwens later ook de burgemeester zelfs een stakingsbevel met betrekking tot die verbouwingwerken zal betekenen, uit welke elementen duidelijk blijkt dat de beklaagden in die periode zich maar al te goed bewust waren en moesten zijn van hun rechten

en plichten en dat de verbouwingwerken wederrechtelijk waren;

Dat beklagden met betrekking tot deze heropbouw tevergeefs aanvoeren daartoe te zijn genoodzaakt omwille van hun beroepsinkomsten; dat de noodwendigheid tot het verwerven van inkomsten te dezen echter geen wettige verontschuldiging kan vormen tot het plegen van een misdrijf; dat beklagden duidelijk en met kennis van zaken een bewust risico hebben willen lopen nu zij wisten dat die werken niet zouden vergund worden;

Overwegende dat beide beklagden, die thans over een blanco strafregister beschikken, in de wettelijke voorwaarden verkeren om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling en dat, gelet op de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden en met het oog op het bevorderen van de reclassering van de beklagden, het aangewezen is met betrekking tot het feit sub A van de tweede dagvaarding aan ieder van de beide beklagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van drie jaar;

Overwegende dat de herstellvordering, in zoverre steunend op de verjaarde feiten van de tenlastelegging sub A in de eerste dagvaarding, niet tijdig gesteld werd en derhalve het Hof daarmee niet gevat is;

Overwegende dat de herstellvordering verder niet te beoordelen is in zoverre geënt op de tenlasteleggingen sub B in de beide dagvaardingen gelet op het feit dat voor die feiten geen strafsanctie geldt;

Overwegende dat wel dient ingegaan op de herstellvordering van de (voorheen gemachtigd ambtenaar) thans stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel van 16 juni 1999 en te enten op het feit sub A van de tweede dagvaarding;

Dat deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is en op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van het door de beklagden gepleegde misdrijf en dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is;

Dat te dezen derhalve de wil van de overheid op duidelijke en niet mis te verstane wijze blijkt

uit deze schriftelijke vordering die gesteund is op de concrete gegevens van de zaak;

Dat verder niet blijkt dat deze herstellvordering niet ontvankelijk is noch dat er enige aanleiding bestaat om de behandeling daarvan nog uit te stellen en er trouwens geen aanwijzingen voorhanden zijn dat het Structuurplan nakende is;

Overwegende dat, nu de vooraf bestaande toestand (dus van vóór het misdrijf van oprichting) erin bestond dat er op die plaats helemaal niets stond, het herstel in de oorspronkelijke staat te dezen slechts kan inhouden het integraal afbreken van de wederrechtelijk heropgerichte constructie van 50m x 25 m (stallencomplex met geïncorporeerde woning);

Dat betrekkelijk dit alles geen onduidelijkheid bestaat terwijl verder het niet de rechter is die de aard van de herstelmaatregel bepaalt (doch wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan derwijze dat het niet nuttig is om, voorafgaand enig verder oordeel, nog een plaatsbezoek te bevelen zoals door de beklaagden gevraagd;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is, zoals de eerste rechter terecht besliste, om een dwangsom op te leggen doch dat het bedrag ervan dient bepaald op 100,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door de beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935

- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Ontvangt de hogere beroepen;

Wijzigt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende;

Preciseert in de tijd en actualiseert de feiten van de tenlasteleggingen zoals hiervoor vermeld (pagina 6);

Verklaart de strafvordering met betrekking tot het feit van de tenlastelegging sub A in de eerste dagvaarding (van 29/9/98) en zoals gepreciseerd in de tijd vervallen door verjaring;

Stelt vast dat voor de feiten van de instandhouding, zoals voorzien in de beide dagvaardingen telkens sub B, de strafsanctie niet geldt en ontslaat beklagde van rechtsvervolgning met betrekking tot deze feiten;

Verklaart ieder van de beide beklaagden schuldig aan het feit sub A in de tweede dagvaarding (de wederrechtelijke heroprichting tussen 28 oktober 1998 en 1 januari 1999 op niet nader te bepalen data);

Verleent hen hiervoor de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat het Hof niet gevat is met betrekking tot de herstellvordering in zoverre deze geënt is op de tenlastelegging sub A van de eerste dagvaarding;

Stelt vast dat er geen aanleiding is om te oordelen over de herstellvordering in zoverre deze geënt is op de tenlasteleggingen sub B van de beide dagvaarding;

Beveelt beklaagden, in zoverre de herstellvordering geënt is op de tenlastelegging sub A van de tweede dagvaarding, de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het integraal afbreken van de wederrechtelijk opgerichte constructie van 50m x 25 m (stallencomplex met geïncorporeerde woning) binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van

HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Legt aan elke veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Laat de kosten van de eerste dagvaarding en van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten van beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 175,76 euro, deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de thans nog weerhouden feiten;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ACHTTIEN MEI TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier